

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLÓGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

*Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП*

*“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”*

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 27.03.19)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. “Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і національної практики”, 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Гордієнко М. Г. Політична освіта як чинник національно-демократичних перетворень	312
Гьорло В. О., Мірошниченко В. В. Удосконалення екологічної підготовки фахівців економічних спеціальностей у недержавних навчальних закладах України	315
Близнюк А. С. Застосування в освітніх програмах маркетингових інструментів рекреаційної сфери	318
Парандій В. О. Формування патріотизму в процесі вивчення Історії України у закладі вищої освіти	319
Колпаков В. М. Человек в системе модернизации	321
Дорошенко Л. С., Грабовська М. Д. Використання інформаційних технологій у документальному забезпеченні навчального закладу	324
Кабанцева А. В. Європейські виклики інноваційної освіти в Україні	326
Ткачук А. І., Мкртчян Р. С. Українська історична освіта в контексті євроінтеграційних процесів	330
Ксенжук Н. І. Мережеве навчання та компетентнісний підхід в національній системі вищої освіти	333
Чорна К. П. Особливості державного управління на українських теренах після жовтневого перевороту та напередодні завершення Першої світової війни	335
Коцюк В. Д., Коцюк Н. В. Особливості використання рекреаційного потенціалу урбанізованих територій	338
Юсеф Н. Перспективы развития экономического сотрудничества между Украиной и арабскими странами	341
Федоров О. В. Недержавна вища школа країн центральної і східної Європи як соціокультурне новоутворення	344
Ахеян А. М., Шульжик Ю. О. Проблеми розвитку недержавних вищих навчальних закладів в Україні	347
Пугач В. Г. Вища освіта в контексті викликів “плинної сучасності”: З. Бауман про кризу сучасного університету	352
Погорєлова І. С. Інноваційні технології у підготовці висококваліфікованих фахівців: проектне навчання	354

МЕРЕЖЕВЕ НАВЧАННЯ ТА КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД В НАЦІОНАЛЬНІЙ СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У сучасному українському суспільстві в рамках модернізації відбувається реформування соціального інституту освіти. Змінюються не тільки форми, технології та інструменти навчання, але й підхід. В даному випадку компетентнісний підхід може бути відповіддю на підвищені вимоги суспільства до випускників ЗВО — молодих професіоналів. В основі компетентнісного підходу закладена не тільки передача теоретичного знання здобувачам, а й набуття ними практичних вмінь і навичок, що забезпечують їх затребуваність на ринку праці.

Компетенція (від лат. “*competo*” — шукати, відповідати) в загальному сенсі розглядається як особиста здатність фахівця вирішувати певне коло професійних завдань.

Згідно до Закону України “Про вищу освіту” “компетентність — це динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти” [3, *ст. 1*].

Фахівці по роботі з кадрами відзначають, що компетенцію можна розглядати як номінальну шкалу, що виявляє наявність необхідної складової для виконання певної роботи. Тому карта компетенцій виступить інструментом визначення професійно значущих знань, вмінь і навичок у претендентів, а найбільш придатною формою реалізації освітніх програм в рамках компетентнісного підходу є мережеве навчання.

У сучасному освітньому процесі в ЗВО необхідна участь якомога більшої кількості професіоналів-практиків. Включення в освітній процес професіоналів-практиків є можливим, якщо застосовувати концепцію мережевого навчання.

Завданнями мережевого навчання є:

- підготовка кадрів з унікальними компетенціями, які є актуальними на ринку праці пріоритетних секторів галузевої і регіональної економіки;
- підвищення якості освіти за рахунок інтеграції ресурсів організацій-партнерів за пріоритетними напрямками галузевого, міжгалузевого та регіонального розвитку відповідно до міжнародних стандартів;
- впровадження кращих зразків вітчизняних і зарубіжних практик в освітній процес для розвитку прикладних досліджень для потреб підприємств галузі та регіону.

М. Ріель та Л. Харасим, дослідники специфічних якостей мережевого навчання, запропонували розглядати мережеве навчання (*network learning*) наступним чином: 1) як форму спільного мережевого навчання (*collaborative network learning*) та 2) як інформаційний мережевий доступ (*information network access*) [5, 91].

Мережеве навчання розглядається зарубіжними вченими як колективне і безперервне. В основі такого навчання закладені принципи мережевого зв'язку, рівних можливостей, спільного доступу і отримання інформації, взаємного обміну знаннями, вирішення спільних завдань і т. п. [4, 102]. У концепції мережевого навчання

акцентується увага на взаємодіях учасників освітнього процесу, а при трактуванні мережевого навчання, як специфічного доступу, мається на увазі наявність інформаційного середовища, що містить достатню кількість матеріалів для задоволення освітніх потреб учасників навчання.

С. Азаренко зазначає, що освіта є і формування, і керівництво певним зразком. Перехід від незнання до знання завжди здійснювалося за допомогою іншої людини [1, 306].

М. Фуко виділив наступні типи відносин між людьми, які необхідні для формування молодої людини: 1) наставляти прикладом: приклад великих людей і сила традиції формують модель поведінки, 2) наставляти знаннями: передача знань, манери поведінки і принципів, 3) наставляти в труднощах: майстерність виходу з важкої ситуації [2, 304].

Мережеве навчання за умови залучення професіоналів — представників спеціалізованих галузей забезпечить створення і підтримку всіх типів відносин, зазначених Фуко: навчання прикладом (взаємодія і спостереження професійної діяльності лідерів галузі), навчання знаннями (отримання спеціальних знань), навчання в труднощах (розв'язання проблемних завдань, кейсів і т. п.).

Мережеве навчання забезпечить взаємодії учасників спільнот, які зможуть обмінюватися інформацією, ідеями, знаннями, працювати над спільним проектом, вступати в колективні дискусії, отримувати оцінку виконаних проектних робіт від роботодавця — представника професійного співтовариства. В свою чергу і викладачі отримають оперативну оцінку розроблених робочих програм, що дозволить своєчасно вносити корективи в поточному навчальному році [4, 43]. Роботодавці та представники галузі зможуть ще на етапі навчання вибирати талановитих, здібних, старанних здобувачів, запрошуючи їх на практику, а можливо в подальшому запропонувати їм працевлаштування.

Отже, підвищені вимоги ринку праці до випускників ЗВО вимагають переходу до компетентнісного підходу в навчанні. Саме мережева форма навчання в більшій мірі буде сприяти успішній реалізації компетентнісного підходу в навчанні, що дозволить здобувачам ЗВО досягти таких знань, вмінь і навичок, які будуть затребувані в професійній галузі за обраним напрямом підготовки, а також будуть сприяти встановленню взаємодії з професійною спільнотою.

Джерела

1. Азаренко С. А. Коммуникация // Социальная философия: Словарь М.: Академический проспект, 2003. — С. 548–552.
2. Визгин В. П. Мишель Фуко — теоретик цивилизации знания // Вопросы философии. — 1995. — № 4. — С. 116–126.
3. Закон України від 01.07.2014 №1556-VII “Про вищу освіту” (із змінами і доповненнями). URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 12.01.2018)
4. Згуровський М. Інформаційні мережеві технології в науці та освіті [Електронний ресурс]. — Режим доступу до ресурсу: http://gazeta.dt.ua/ECONOMICS/informatsiyni_merezhevi_tehnologiyi_v_nautsi_ta_osviti.html
5. Риэль М., Харасим Л. Перспективы исследования сетевого обучения // Машинное обучение, 1994. — Том. 4. — С. 91–113.